

HemRecensioner“Den
naturliga
ordningen”
på
Haninge
konsthall

PUBLICERAD
28 MARS 2015

AV GABRIELA
LOPEZ

I RECENSIONER OCH 151
VISNINGAR

“Den naturliga ordningen” på Haninge konsthall

Första iakttagelsen. En människa rör sig runt i en storstads nattliv och söker kontakt med andra människor. Andra iakttagelsen. En mörkhyad man till synes planlöst och vilsen rör sig runt i Stockholms nattliv och söker kontakt med främlingar, alla vita män. Han ser sig omkring, följer efter och närmar sig försiktigt. Med en smekning, en beröring. Några av dessa män ler avvaktande, andra samspelar, någon provoceras. Det är scener ur Santiago Mostyns videoverk *Delay* (bilden ovan) som ingår i Haninge konsthalls grupputställning *Den naturliga ordningen*, producerad i samarbete med konstnären Joakim Forsgren.

Utställningens titel anspelar på Carl von Linnés systematik för namngivning och klassificering av naturen – växt-, djur- och stenriket. Som en av fysikoteologins företrädare var Linné övertygad om att naturen som en gudomlig skapelseakt styrdes av en universellt organiserande princip. Det var människans plikt att undersöka den för att bättre förstå Guds storhet och plan. Någon naturlig ordning speglade Linnés system inte, men det blev en långt senare påkommen insikt.

Att kategorisera företeelser och fenomen är ett sätt att beskriva och tillägna sig världen. Men att strukturera omvärlden innebär också konsekvenser för det som faller utanför. Finns det en naturlig ordning och vad händer när man utmanar den? Så inleder kuratorerna sitt statement. Jag är osäker på formuleringen. I en era av post-”ismer” känns frågan lika retorisk som överflödiga, i alla fall beträffande

Joakim Forsgren

”naturlig”. Men mot bakgrunden av ökande motsättningar, som fokuserar på kategoriska och extrema föreställningar av den typ man trodde hörde till historien, blir tanken om de ”ordningar” vi skapar högaktuell.

Konstverken från de sex medverkande konstnärerna handlar, var och ett på sitt sätt, om anpassning eller reaktion till en bestämd kontext i tid och rum. Som i den ovan beskrivna videon. Där är det konstnären själv som iscensätter en motreaktion till de reaktioner han får från det samhälle han nu kallar för sitt hem, Sverige. I stället för att impulsivt och våldsamt svara på gliringar och förolämpningar vänder Mostyn den andra kinden till. En enkel gest som en beröring tycks korta ner glappet mellan främlingskap och samhörighet. Utanförskap och utsatthet är också ett tema i Ingela Ihrmans videoinstallation *Redskapsgymnastik*. Verket visar en padda i mänsklig storlek som mödosamt tar sig fram genom en hinderbana i en gymnastiksal. Varje moment tycks fylla paddan med osäkerhet och vanda. Från ett mikroperspektiv väcker Ihrman frågor om de samhällseliga system vi upprätthåller. För det är inget fel på paddan.

I EvaMarie Lindahls verk blir det ännu tydligare hur diskursiva praktiker är seglivade och svåra att nedbrytas. Hennes detaljrika blyertsteckningar av tidningsurklipp från tidigt 1900- och 00-tal berättar om några människors livsöden; hur de transporterats från sina hemländer för att visas på zoo i Europa och USA. Lindahl använder sin tids- och tålmodskrävande teknik för att, i likhet med en antropolog, gräva upp i historieskrivningens mekanismer. Hennes arbete blottlägger hur föreställningen om ”det andra” reproduceras i västerländsk kultur och utställningstradition än idag, postkolonialismen till trots.

Ingela Ihrman

Kanske är Joakim Forsgrens konstverk det som bättre förmedlar individens sårbarhet och utsatthet i ett sammanhang av anpassning och motstånd. *Balladen till Sverige* är en autentisk skolvideodokumentation av en grupp högstadielärover som under tidigt 90-tal framför Ultima Thules nationalistiska ”Balladen till Sverige”. Framträdandet ingick i en musiklektion och låten hade framröstats av gruppen. Konstnären själv, en av tonåringarna i videon, tog upp problematiken med musikläraren men fick infinna sig och sjunga: valet hade trots allt varit resultatet av ett demokratiskt beslut.

Den naturliga ordningen är en utställning som griper och engagerar. Konstverkens kärnfulla innebörd och möjliga tolkningar spränger gränserna för den knappt 20-kvadratmeter stora utställningshallen. Det är också imponerande att se hur man har löst det gestaltningsmässigt för att få in så olika konstnärliga uttryck och medium, även om rummets fysiska begränsningar stundtals gör sig påmind. Det är mindre än en halvtimmes resa från T-Centralen med pendeltåg. Än har du tid att se utställningen.

Medverkande: Joakim Forsgren, Ingela Ihrman, Sandra Isacson, Franco Leidi, EvaMarie Lindahl, Santiago Mostyn

Adress: Haninge konsthall, Poseidons torg 8

Utställningen pågår under perioden 7/3 – 26/4

Gabriela López (text). konstnärerna (foto)